

Arrest

nr. 77 456 van 16 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 november 2011 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 december 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat B. SOENEN en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 september 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 4 november 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk wordt

verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 23 december 2011. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 20.09.2010 bij onze diensten werd ingediend door :

A., S.A. (RR 000)

geboren op 13.06.1969 te Bagdad

nationaliteit: Irak

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, van de wet van 15 december 1980 en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

In het verzoekschrift werd als feitelijke verblijfplaats het adres opgegeven: T(...) 257 bus 2 te 2100 Deurne. Dat na woonstcontrole uitgevoerd door de Lokale Politie van Antwerpen op 16.04.2011 gebleken is dat betrokkene niet op dit opgegeven adres verblijft. Bijgevolg stemt het in de aanvraag opgegeven adres niet overeen met het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België. (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, vierde lid) Dat bovendien het bewijs ontbreekt of betrokkene daadwerkelijk en feitelijk in België verblijft. (artikel 9ter, §1, 1e lid Vreemdelingenwet).”

Op 23 december 2011 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum 04/11/2011,

wordt aan A., S.A.(M)

geboren te Bagdad (Irak), op 13.06.1969,

van IRAK nationaliteit, verblijvend: (...),

het bevel gegeven om uiterlijk op 22.01.2012 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen-Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1). tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING :

• *De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsverplichting. Manifeste beoordelingsfout.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“4.1 Dat de verweerder ten aanzien van de verzoeker een manifeste beoordelingsfout begaat en niet zorgvuldig te werk is gegaan.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen, doch dat er eveneens moet nagegaan worden of de administratieve rechtshandeling gesteund wordt door het administratief dossier-quod non.

Inderdaad.

De Dienst Vreemdelingenzaken neemt de beslissing van onontvankelijkheid in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet omdat het bewijs ontbreekt dat hij er wel degelijk woont.

4.2.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker, voorafgaand aan de bestreden beslissing, stappen heeft ondernomen om te laten weten dat hij wel degelijk woont aan de T.(...)257 bus 2, 2100 Deurne.

4.2.1.

Effectief, omdat de verzoeker lang op zijn antwoord wachtte, werd via verschillende organisaties contact opgenomen met de Dienst Vreemdelingenzaken en met de Stad Antwerpen.

Op datum van 12/10/2011 bevestigde mevrouw E.B., van de organisatie CAW De Terp, in Antwerpen (zie stuk 3.1) aan de raadsman van verzoeker dat er een negatieve woonstcontrole zou geweest zijn.

Omdat de verzoeker er wel degelijk woont, werd door mevrouw B. gevraagd om een nieuwe woonstcontrole uit te voeren.

4.2.2.

De Stad Antwerpen liet aan mevrouw B. weten dat dit niet telefonisch met DVZ kon geregeld worden en dat dit via de advocaat moest aangevraagd worden.

4.2.3.

Op datum van 21/10/2011 vroeg de raadsman van de verzoeker via aangetekend schrijven aan de Dienst Vreemdelingenzaken om een nieuwe woonstcontrole uit te voeren (zie stuk met nr. 3.2.).

Niettemin wordt op datum van 04/11/2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing van onontvankelijkheid genomen wegens negatieve woonstcontrole.

4.2.4.

Het is geen zorgvuldig bestuur om te oordelen dat er een bewijs van verblijf in België ontbreekt.

De Dienst Vreemdelingenzaken baseert zich hiervoor op slechts één woonstcontrole uitgevoerd op datum van 16/04/2011 !!

Dit staat in schril contrast met de talloze gegevens in het administratief dossier:

- Door de verzoeker werden op verschillende tijdstippen aanvullingen verstuurd op zijn verblijfsaanvraag.

Meer bepaald werden talloze, bijkomende attesten opgestuurd per schrijven dd. 25/01/2011 en 16/08/2011 (zie stukken 4.1 en 4.2).

- Verzoekers assistente had eveneens verschillende malen contact opgenomen met de Stad Antwerpen en met de Dienst Vreemdelingenzaken aangaande zijn verblijfsdossier.

- Bovendien werd door de raadsman van de verzoeker op datum van 21/10/2011 (met andere woorden voorafgaand aan de weigeringsbeslissing !!) een aangetekend schrijven verstuurd aan de verwerende partij met de mededeling dat de verzoeker wel degelijk verblijf houdt op zijn adres in Deurne en met de vraag een nieuwe woonstcontrole uit te voeren.

- Trouwens het OCMW betaalde de gehele periode de dringende medische steun terug. De verzoeker voegt in bijlage de steunkaarten toe. Een steunkaart werd trouwens al bezorgd aan de Dienst Vreemdelingenzaken via aanvulling op datum van 16/08/2011.

Hoe kan de Dienst Vreemdelingenzaken dan nog nuttig en pertinent motiveren dat er geen bewijs van verblijf voorligt?

Bovendien, ook het OCMW voert woonstcontroles uit. Hoe komt het dat het OCMW wel de verzoeker aantreft en de Dienst Vreemdelingenzaken niet?

BESLUIT

Het moge duidelijk zijn dat de Dienst Vreemdelingenzaken de bestreden beslissing ten onrechte neemt. De bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden."

2.2 De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag,

met name artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de aanvraag van verzoeker onontvankelijk is, daar het in de aanvraag opgegeven adres niet overeenstemt met het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Verzoeker betwist het motief dat hij niet effectief zou verblijven op het opgegeven adres.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt het volgende:

- Op 20 september 2010 dient verzoekers raadsman per aangetekend schrijven een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen in. Uit voormeld schrijven blijkt dat verzoeker woont te T(...) "259", 2100 Deurne. Deze adresgegevens worden tot twee maal toe herhaald in de aanvraag.
- Op 25 januari 2011 worden bijkomende medische attesten overgemaakt. Het opgegeven adres van verzoeker is thans T(...) "257/2", 2100 Deurne.
- Op 16 augustus 2011 worden opnieuw bijkomende medische attesten overgemaakt per aangetekend schrijven. In voormeld schrijven zijn geen adresgegevens van verzoeker vermeld.
- Op 21 oktober 2011 vraagt verzoekers raadsman per aangetekend schrijven aan verweerder om "*een nieuwe woonstcontrole te voorzien in het dossier van mijn cliënt*". In voormeld schrijven worden geen adresgegevens van verzoeker opgegeven.
- Op 11 oktober 2010 vraagt verweerder aan de burgemeester te Antwerpen een 'woonstcontrole' uit te voeren. Het opgegeven adres van verzoeker is T(...) "259", 2100 Deurne.
- Uit het verslag van 16 april 2011 opgesteld door de politie te Antwerpen blijkt dat betrokkene "*niet woonachtig is op bovenvermeld adres*", met name T(...) "259", 2100 Deurne.

Uit het verzoekschrift en de bestreden beslissing blijkt thans dat het adres van verzoeker T(...) "257/2", 2100 Deurne is terwijl in de aanvraag om machtiging tot verblijf uitdrukkelijk T(...) "259", 2100 Deurne als woonplaats van verzoeker is opgegeven.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij "*voorafgaand aan de bestreden beslissing, stappen heeft ondernomen om te laten weten dat hij wel degelijk woont aan de T(...) 257 bus 2, te 2100 Deurne*", kan hij niet worden gevolgd aangezien uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat dit voormeld adres is opgegeven als woonplaats. Daarentegen blijkt uit zijn aanvraag "*T(...) 259, 2100 Deurne*" als woonplaats te zijn opgegeven. Het feit dat verzoeker in het aangetekend schrijven van 25 januari 2011, waarbij hij verwijst naar bijkomende medische attesten, een 'ander' adres opgeeft, doet geen afbreuk aan het voorgaande meegedeelde adres in de aanvraag om machtiging tot verblijf aangezien in dit schrijven geen melding wordt gemaakt van een wijziging van woonplaats of van 'verkeerd' vermelde adresgegevens in de oorspronkelijke aanvraag, m.a.w. wordt verweerder niet attent gemaakt op de 'nieuwe' adresgegevens. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Waar verweerder in de nota met opmerkingen stelt dat

artikel 9ter, § 3 van de Vreemdelingenwet terecht werd toegepast, treedt de Raad hem bij. Verweerder heeft een woonstcontrole laten uitvoeren op het adres zoals vermeld in de aanvraag om machtiging tot verblijf waarvan blijkt dat het huisnummer verschillend is dan wat verzoeker thans opgeeft. Van verweerder kan echter niet worden verwacht dat hij op de hoogte is van de correcte verblijfplaats in België indien verzoeker zelf een 'ander' adres opgeeft in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt immers uitdrukkelijk dat in de aanvraag om machtiging tot verblijf het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België moet worden vermeld. Verzoeker kan zijn eigen onzorgvuldigheid niet afwentelen op verweerder. Verzoeker heeft nagelaten melding te maken van zijn effectieve (of correcte) verblijfplaats in zijn aanvraag. Aangezien verzoeker geen melding heeft gemaakt van de effectieve verblijfplaats in België of van de correcte adresgegevens, terwijl de Vreemdelingenwet op dit vlak zeer duidelijk is, is het niet kennelijk onredelijk van verweerder om te besluiten tot de onontvankelijkheid van de aanvraag.

Het feit dat verzoekers raadsman, alsook het OCMW, verweerder hebben verzocht om een nieuwe woonstcontrole uit te voeren, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Nergens uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan verweerder de 'nieuwe woonplaats' of de 'correcte adresgegevens' uitdrukkelijk zijn ter kennis gebracht. Aangezien verzoeker thans melding maakt van T(...) 257 bus 2, betwist hij niet dat hij niet woonachtig is of was op T(...)259. Verweerder kon bijgevolg op grond van het verslag van de politie op correcte wijze in de bestreden beslissing vaststellen dat het in de aanvraag opgegeven adres niet overeenstemt met het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België, ook al steunt het verslag van de politie op "*slechts één woonstcontrole*". Evenwel staat het verzoeker vrij om een nieuwe aanvraag in te dienen welke voldoet aan de wettelijke vereisten. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de schending aanvoert van artikel 3 van het EVRM en van de "*redelijke termijn*" heeft hij nagelaten uiteen te zetten op welke wijze deze bepaling of beginsel is geschonden door de bestreden beslissing.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN